

Sygn. akt II KK 12/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 lutego 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Włodzimierz Wróbel (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Krzysztof Cesarz

SSN Kazimierz Klugiewicz

Protokolant Marta Brylińska

w sprawie **S. G.**

obwinionej o popełnienie wykroczenia z art. 93 § 1 i 2 k.w.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 18 lutego 2015 r.,

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego na korzyść obwinionej
od wyroku Sądu Rejonowego w W.

z dnia 8 listopada 2013 r.,

**uchyla zaskarżony wyrok i umarza postępowanie, a
kosztami procesu obciąża Skarb Państwa.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem nakazowym Sądu Rejonowego w W. z dnia 8 listopada 2013 r. S. G. została uznana winną tego, że w dniu 4 stycznia 2013 r. o godz. 12:36 na ul. P. 621 przy ul. K. w W. nie zastosowała się do ograniczenia prędkości określonego w przepisie art. 20 ust. 1 ustawy Prawo o ruchu drogowym ten sposób, że kierując pojazdem marki MAZDA o numerze rejestracyjnym [...] przekroczyła dopuszczalną prędkość o 42 km/h, co zostało zarejestrowane za pomocą urządzenia do pomiaru

prędkości Multa Radar CD, tj. wykroczenia z art. 92a k.w. i wymierzono jej za ten czyn karę grzywny w wysokości 400 zł. Wyrok ten nie został zaskarżony i uprawomocnił się w dniu 26 listopada 2013 r.

Od powyższego wyroku kasację w trybie art. 521 k.p.k. wniósł Prokurator Generalny zarzucając przedmiotowemu orzeczeniu rażące i mające istoty wpływ na treść orzeczenia naruszenie przepisu prawa procesowego - art. 93 § 2 k.p.s.w., polegające na wydaniu wobec S. G. wyroku w postępowaniu nakazowym, mimo że okoliczności czynu i wina obwinionej w świetle dowodów załączonych do wniosku o ukaranie budziły wątpliwości. Podnosząc ten zarzut skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i umorzenie postępowania. W uzasadnieniu kasacji Prokurator Generalny podniósł, że materiał dowodowy dołączony do akt sprawy o wskazane wyżej wykroczenie nie uzasadniał w ogóle pociągnięcia ukaranej do odpowiedzialności za przypisane wykroczenie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Akta sprawy pod sygn. ... 2014/13 założone w dniu 11 października 2013 r., na k. 1 - 16 zawierają dane związane z wykroczeniem drogowym popełnionym w tym samym miejscu (na ul. P. 621 przy ul. K. w W.), ale przez inną osobę – M. J., pojazdem marki BMW o numerze rejestracyjnym [...]. Dokumenty znajdujące się na tych kartach, a obejmujące m.in. zdjęcie z fotoradaru, dotyczą zatem innej osoby i pojazdu, a także odmiennej daty – 1 stycznia 2013 r. Dopiero od k. 17 zalegają dokumenty dotyczące S. G. związane z wykroczeniem, za jakie została finalnie ukarana. Natomiast w Sądzie Rejonowym w W. także w dniu 11 października 2013 r. założono akta sprawy pod sygn. ... 2011/13, które już w całości dotyczą wykroczenia, którego dopuścić miała się S. G. W tej sprawie, w dniu 30 grudnia 2013 r. zapadł wyrok nakazowy dotyczący dokładnie tego samego czynu, o jakim orzeczono już wcześniej, wymienionym wyżej wyrokiem z dnia 8 listopada 2013 r. W dacie wyrokowania w sprawie ... 2011/13, orzeczenie zapadłe w sprawie ... 2014/13 było już prawomocne.

W tym stanie rzeczy za oczywiście zasadną należy uznać kasację Prokuratora Generalnego od wyroku nakazowego Sądu Rejonowego w W. z dnia 8 listopada 2013 r., sygn. akt ... 2014/13, bowiem przypisanie S. G. w tym wyroku czynu nie miało żadnego oparcia w dołączonym do wniosku o ukaranie materiale

dowodowym, który dotyczył innego czynu, popełnionego przez inną osobę.

Z uwagi zaś na to, że zarzucony w tym wniosku czyn był już przedmiotem innego prawomocnego rozstrzygnięcia sądowego (wyrok nakazowy Sądu Rejonowego w W. z dnia 30 grudnia 2013 r., sygn. akt ... 2011/13), zachodziła przesłanka z art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. i postępowanie w niniejszej sprawie należało umorzyć.

Należy przy tym podkreślić, że w postępowaniu zainicjowanym kasacją Prokuratora Generalnego, Sąd Najwyższy nie jest władny badać prawidłowości wydania wspomnianego wyroku nakazowego Sądu Rejonowego w W. z dnia 30 grudnia 2013 r. Niewątpliwe w dacie jego wydania, czyn objęty tym wyrokiem został już prawomocnie osądzony wcześniejszym wyrokiem nakazowym Sądu Rejonowego w W. z dnia 8 listopada 2013 r. i zachodziły przeszkody określone w art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. Jednak w sytuacji, gdy na skutek uwzględnienia kasacji Prokuratora Generalnego ten ostatni wyrok został uchylony przez Sąd Najwyższy, w obrocie prawnym pozostał prawomocny wyrok nakazowy Sądu Rejonowego w W. z dnia 30 grudnia 2013 r., i to ten wyrok stanowi obecnie przeszkodę dalszego prowadzenia postępowania w sprawie tego samego czynu zarzuconego S. G.